

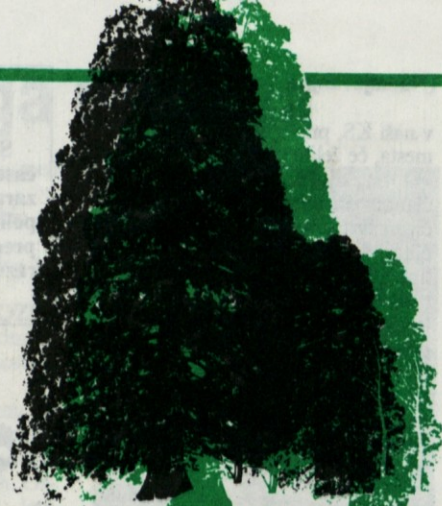
ŠZM SEKVOJ

Leto III.

januar 1989

št. 1

GLASILO KRAJEVNE SKUPNOSTI IN DRUŽBENOPOLITIČNIH ORGANIZACIJ V BIRČNI VASI

Zaupanje — pogoj za uspeh

Ob zaključku naporega, a za našo krajevno skupnost zelo uspešnega leta 1988, vas želim le na kratko seznaniti z našim dosedanjim delom. V letu, ki se izteka, smo dejansko izpolnili domala vse zastavljene cilje ali pa so le ti v zaključni fazi. Obširnejše poročilo boste lahko prebrali pri objavi zaključnega računa v naslednji številki.

V njem bomo predstavili tudi dejstva in okoliščine, zaradi katerih določene akcije niso končane.

Telefon

Naša največja akcija - ureditev telefonskega omrežja — se počasi le približuje zaključni fazi. Kljub uganju in neskončni filozofiji nekaterih in predvsem tistih, ki so zadeve spremljali od strani, smo ponovno dokazali, da je svet krajevne skupnosti, izbran od krajanov, sposoben izpeljati sleherno akcijo. Tako nam pri tem delu ostane napeljava 800 m medkrajevnega kabla (po krivdi PTT

KOMENTAR

Novo mesto ga je zmanjkalo) in ureditev hišnih priključkov. Centrala je že pripeljana v Birčno vas in pripravljena za montažo. Ker se je akcija nekoliko zavlekla, tudi zaradi izvajalcev del in zaradi nabave dodatne količine materiala, smo prisiljeni povečati prispevek naročnikov za 200.000.— din. Krajevna skupnost bo iz sredstev samoprispevka prispevala za slehernega naročnika, ki plačuje krajevni samoprispevek v naši krajevni skupnosti, 100.000.— din. Ostali bodo morali ta delež prispevati sami. Poleg navedenega, bo potrebno opraviti še dodatnih 10 delovnih ur, saj moramo urediti celotno traso za tehnični prevzem. Zakopati moramo tudi mejnike, ki bodo označevali traso. Ob zaključku akcije boste prejeli natančno poročilo o zbranih in porabljenih sredstvih.

V slogi za telefon

Ceste

Tudi na področju urejanja cestne infrastrukture smo opravili tisto, kar smo imeli v načrtu. V poletnih mesecih smo imeli kar štiri gradbišča, proti jeseni smo začeli še s petim, ki nam ga ni uspelo zaključiti. Uredili smo odvodnjavanje in mulde na Vrh pri Ljubnu, izdelali mulde v Stranski vasi, Lakovnicah in Jamah, rekonstruirali in asfaltirali cesto Veliki Podljuben, asfaltirali cesto Rakovnik — Poganci.

Pričeli smo z rekonstrukcijo ceste Tunel — Petelinc, ki pa je zaradi vremenskih neprilik nismo mogli dokončati.

Pokopališče

Pričeli smo z začetnimi deli na našem pokopališču. Po predvidevanjih smatramo, da bo projekt zaključen do konca leta 1990.

Elektrifikacija

Prebivalci Rakovnika in Rajnušč so letošnji naši najsrečnejši krajan. Poleg ceste in telefona, ki bo v kratkem priključen, so dobili tudi novo transformatorsko postajo in si z njo izboljšali električni tok. Nov transformator že stoji tudi na Gor. Lakovnicah in samo od vremena je odvisno, kdaj bodo dela zaključena. Poleg navedenega, smo letos obnovili elektrifikacijo v Vel. Podljubnu. Na tem področju v prihodnje ne bomo imeli velikih skrbi.

Vodovod

Primarni vod našega vodovodnega omrežja je obstal na košenicah, 800 m oddaljen od Rajnušč. V upanju, da bo prihodnje delo v glavnem usmerjeno prav v ta projekt, si lahko obe-tamo intenzivno nadaljevanje izgradnje. Vse je odvisno predvsem od vaše volje in sodelovanja pri posameznih akcijah. To boste izkazali že v marcu prihodnjega leta, ko se bomo odločali o novem samoprispevku.

Samoprispevek

Kaj vse smo delali iz tega naslova zbranih sredstev, boste obveščeni na zborih krajanov. Svet krajevne skupnosti je na svoji 15. seji sprejel naslednji sklep:

Krajevna skupnost Birčna vas gre v prihodnjem petletnem obdobju v razpis krajevnega samoprispevka v višini 2%, ki bo namenjen izključno za izgradnjo vodovodnega omrežja.

V kolikor nam bo na pomoč priskočila tudi širša družbena skupnost, lahko pričakujemo izgradnjo projekta do leta 1994. Odločili smo se za fazno izgradnjo. Vzporedno z glavnim vodom bomo gradili tudi sekundarno omrežje in s tem nižinski del KS že oskrbovali z vodo. Vse o tem pa v poročilu in planu izvedbe programov iz sredstev samoprispevka.

V novem letu — nove naloge

Najprej moramo izpolniti obljubo in potrebo vseh DPO v naši krajevni skupnosti, posebno pa dolg do mladincev iz Birčne vasi in urediti družbene prostore na Ruperč vrhu.

Druga akcija bo dokončanje in priključenje telefonskega omrežja. Po zagotovilih PTT Novo mesto bo to dokončano v prvih mesecih prihodnjega leta.

Na cestnem področju bomo morali poravnati stare grehe in asfaltirati cestne priključke Dol. Lakovnice, Gor. Mraševo in Petane — Mali Podljuben. Eden večjih zalogajev pa bo izgradnja oz. rekonstrukcija ceste do novega pokopališča.

Pri pokopališču bomo morali začeti z izgradnjo opornega zidu in mrliške vežice.

Glavna in primarna naloga pa bo izgradnja vodovoda. O poteku del boste pravočasno obveščeni. Pri organizaciji teh del bomo prav gotovo uporabili izkušnje, ki smo si jih pridobili pri izgradnji telefona. Za »špekulante«, ki jih je vse preveč tudi

(Nadaljevanje na 2. strani)

V besedah je spoznanje...

Izteka se leto 1988. Čas novoletnih pričakovanj in obdarovanj je. Niste ostali praznih rok. V njih držite naše darilo. Naše in vaše glasilu. Prijatelja, ki vam vedno nekaj prinese. Morda le en stavek, eno samo lepo misel. Ta vas vznemiri in se vgradi v vaša razmišljanja.

Poiščite svoj stavek tudi danes. Morda ga boste našli v predsednikovem sestavku o razvoju naše KS. Morda med telefonom, vodovodom ali električnim omrežjem... Kdo ve, če se ni skrnil v »goste« ali pa se izpostavlja med rezervnimi vojaškimi starešinami. Če ga še niste našli, pogledajte na zadnjo stran. Morda dela družbo našemu tovarišu predsedniku ali pa vsevedni Ančki. Če ga ni niti tu, ne obupajte! Napišite ga sami in nam ga pošljite. Najlepši stavek. Veseli ga bomo!

Spoštovani krajan, če niste odkrili lepote naših misli, odkrijte naše iskrene želje. Želimo vam srečno leto 1989. Polno vsega najlepšega in predvsem tistega, kar si sami želite. Imejte se radi, mi pa pridemo znova spomladi.

Urednica

(Nadaljevanje s 1. strani)

v naši KS, prav gotovo počasi ne bo mesta, če želite napredek.

Ob zaključku naj-vsem krajanom, članom družbenopolitičnih organizacij in društev, v svojem in v imenu članov sveta krajevne skupnosti zaželimo SREČNO 1989 z željo, da bi z medsebojnim razumevanjem in sodelovanjem dosegli tisto, za kar smo se odločili. Želim, da bi si v prihodnjem in naslednjem letu le natočili čiste tekoče vode. Da bi se nenazadnje otresli sramu, da živimo v eni izmed petih nerazvitih krajevnih skupnosti v občini Novo mesto ...

Lojze Muhič

OPRAVIČILO

Spoštovanim bralcem našega časopisa se opravičujemo, ker zaradi tehničnih ovir nismo uspeli pripraviti glasila za izid pred novim letom. Hvala za razumevanje.

UREDNIŠTVO

Do pomladi ni več daleč

Predstavniki nekaterih naših krajevnih organizacij so nam posredovali svoje programe dela do meseca maja. Seznanimo se z njimi, sodelujemo pri njihovi izvedbi.

KO RK Birčna vas

Naše naloge obsegajo:

— do decembra 1988, sestanek social.-zdrav. komisije, skupaj z KO RK in skupna ugotovitev socialnih problemov v naši KS ter obdaritev posameznikov za novo leto, se pravi — obdaritev socialno šibkih,

— dopolniti in urediti moramo seznam starostnikov nad 70 let ter za te pripraviti pakete v okviru sredstev, ki jih bomo pridobili od Centra za socialno delo Novo mesto, KS Birčna vas in prostih sredstev KO RK naše skupnosti

— obdaritev starostnikov, — skupaj s KS Uršna sela, Šmihelem in Drsko organizirati obisk v Domu starejših občanov Novo mesto, ki je sestavljen iz kulturnega programa in skromne obdaritve vseh oskrbovancev doma,

— v mesecu maju pa kot po navadi, v okviru sredstev in zmožnosti, organizirati SREČANJE STAROSTNIKOV.

Z. Rkman

KO ZZB Birčna vas

Vsebina programa našega dela zajema skrb za člane naše organizacije in skrb za ohranjanje revolucionarnih pridobitev. Člani se zbiramo na svojih sestankih, z obiski na domu. Naša skrb je tudi pomoč pri pridobivanju kreditov za naše člane. Poskrbimo za udeležbo in organiziranje pogrebnih svečanosti naših umrlih članov. V prihodnjem letu nas čaka volilna konferenca. Pregled dela, smernice vnaprej. Ena izmed nalog pa ostaja dokončna ureditev spominskega obeležja na Ruperč vrhu. Več o našem delu pa v predstavitvi organizacije, ki bo objavljena v eni izmed prihodnjih števil.

D. Roženbergar

KUD Ruperč vrh

Člani kulturnega društva bomo do maja meseca organizirali naslednje prireditve:

— novoletna obdaritev otrok v Stranski vasi

— prireditev ob dnevu žena: 11. marca 1989 ob 19. uri v Stranski vasi

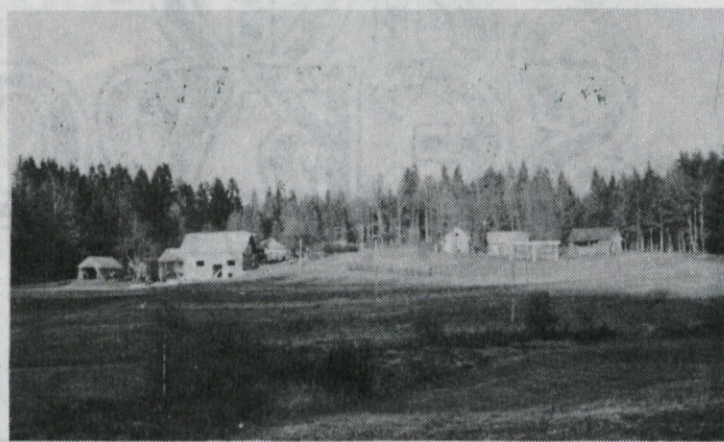
— prireditev ob krajevnem prazniku, dnevu OF in prazniku dela (29. aprila)

— organizacija priložnostnih prireditev

Vsi krajanje ste na naše prireditve vljudno vabljeni!

UREDNIŠTVO V GOSTEH

Vrh pri Ljubnu

Zaselek Škrile — najmanjši zaselek v naši KS

Obisk Vrha pri Ljubnu je bila za me prava mala ekskurzija. Verjetno sem ena izmed mnogih krajanov, ki še niso bili v tej vasi. Neštetokrat smo slišali za njeno ime, poznamo njihove aktiviste, vasica pa nam je nekako od rok. Pa si jo približajmo z našo predstavitvijo.

Mrak je že legal nad zemljo, ko sem se peljala proti vasici. Prvi pozdrav mi je namenil nov gasilski dom v Malem Podljubnu. Tako osamljen stoji sredi planjave, da človek nehote dobi občutek, da vsakega mimoidečega poprosi, naj za trenutek postoji ob njem. Gledaš stavbo in si zamisliš: koliko načrtov, koliko rok,

koliko akcij, koliko energije in dobre volje ga je oblikovalo. Prav gotovo nešteto. Nekdo mu je moral poklanjati svoje misli, svoj delovni dan, svojo pripadnost družbenim interesom. In med temi zagnanimi ljudmi, člani GD Mali Podljuben, so bili prav gotovo tudi prebivalci z Vrha pri Ljubnu.

Za »gostitelja« smo izbrali Marjana Ilarja, dolgoletnega krajevnega aktivista in sedanjega predsednika tamkajšnjega gasilskega društva. V pogovoru je najprej predstavil osebno izkaznico kraja: »Vas Vrh pri Ljubnu ima še zaselek Škrile in skupno dvaindvajset gospodinjstev, v njih

Gradnja pokopališča

soppada s srednjeročnim planom dela Krajevne skupnosti. Kljub zapletom in finančnim težavam, predvsem organizacijskim in administrativnim, je bilo v zadnjem obdobju le nekaj narejenega.

Pridobljena in odkupljena je bila celotna površina namenjena za izgradnjo pokopališča. Dokončana je bila odmera površin in vnešena v kataster zemljišč.

Izdelan je idejni projekt in vložen

zahtevak za izdajo lokacijske odločbe, katere pa nismo še prejeli.

V zadnjem obdobju pa smo organizirali navoz zemlje na površino pokopališča, zasebni prevozniki so opravili 540 prevozov, Kremen pa je opravil 50 prevozov. Po zbranih podatkih je pripravljenih 3.780 m³ zemlje, ki naj bi po oceni zadostovala za ureditev pokopališča in za možnost pokopavanja.

Predvidevamo, da bomo v zimskem času pridobili lokacijsko dokumentacijo, gradbeni načrt in ostale dokumente za nadaljnjo gradnjo pokopališča.

F. Bartolj

Utrinek s podljubenske svečanosti

Krajanje Lakovnic v akciji za svetlejšo prihodnost

pa živi 86 krajanov. Starostna meja krajanov je precej visoka, saj je v vasi največ krajanov starih nad 40 let. Otrok je sedemnajst, starostniki pa so štirje. V organizacijah združenega dela je zaposlenih petintrideset krajanov, eden je samostojni obrtnik, dva sta nezaposlena. V ostali del sodijo gospodinjice in upokojeanci.

Pozanimala sem se za urejenost komunalne infrastrukture. Tovariš Ilar, eden izmed vodilnih sil dela na tem področju, je dejal: »Telefon imamo. Krajanji smo zanj prispevali finančna sredstva in potrebno število ur fizičnega dela. Naše telefonsko omrežje je priključeno na telefonsko centralo v Straži. Z elektrifikacijo zaenkrat nimamo težav, ker smo jo tudi obnovili. Področje izgradnje vodovoda sovпада s planom dela KS Bircna vas. Cestišče je s pomočjo številnih akcij krajanov asfaltirano.«

O tem, da so ljudje v ta kraj vgradili del sebe, ne gre dvomiti. Se in še je dokazov o žrtvovanju, skupnem sodelovanju, predanosti akcijam. Tudi družbena aktivnost krajanov navzven ni zanemarljiva. Jože Šmajdek je član sveta naše KS, Marjan Ilar pa član poravnalnega sveta. So tudi člani raznih komisij, ki so organizirane pri svetu KS Bircna vas. Marjan Ilar je član socialno zdravstvene komisije, Marjan Ilar ml. komisije za kulturno dejavnost, Marjan Lukšič pa je član komisije za telesno kulturno dejavnost.

V sami vasi imajo razvitih nekaj področij združevanja krajanov. »Mlade družji mladinska organizacija. Velikokrat pa se družijo sami, mimo nje. Starejši združujejo svoje interese v GD Mali Podljuden. Gasilstvo resnično ljudi zbljuje in združuje,« zatrjuje tov. Ilar. Postavili so gasilski dom, zdaj ga opremljajo. Ko bodo proslavljali svojo desetletnico, bodo v domu zaživel verjetno vsi njegovi poglobitveni nameni. Saj ta njihov dom kar kliče po vedno novih dogajanjih in dograjevanju svoje vsebine.

Kakšni so njihovi načrti v bodoče? »Do leta 1990 nameravamo »politi« zaporni asfaltni sloj, da bomo zaščitili obstoječo asfaltno prevleko. Moramo poskrbeti za zaščito, sicer bi zob časa prehitro načel delo nešteti ožuljenih rok. Vse ostale aktivnosti bomo verjetno vodili pri gasilskem domu,« razmišlja Marjan.

Ljudje so torej pred leti začeli zagnano. Na vseh področjih. Korak za korakom so se dvigovali iz nerazvitosti. Se danes so pripravljani delati. Za složno delo pa je seveda potreben tudi nekdo, ki jih zna motivirati, spodbuditi za delo. Nekdo se mora žrtvovati, da se potem žrtvujejo vsi skupaj. In takega voditelja so do sedaj vsekakor imeli. Vsi pa niso imeli posebne želje in interesov, da se združujejo z ostalimi krajanji v krajevni skupnosti. Nekako nimajo motivov za večje združevanje. Morda tudi zato, ker njihovi otroci ne obiskujejo naše šole. Morda ...

Morda bi še kdo kaj rekel. Morda. Pa ga ni bilo. Vračala sem se od prijazne Ilarjeve družine. Lipa sredi vasi je samevala. Mrak in tesnoba, ki sta tisto noč prekrila vasico na »vrhu«, sta še globlje zarezala med hiše. Saj ni več daleč do doma. Le gozd je še vmes. Tri kilometre ga je, ločuje pa nas z vse večjo daljavo. Morda pa je gozd le prispodoba. Za nekaj, o čemer ne moremo spregovoriti...

Na obisku je bila
Vida

V znamenju strokovnega pristopa

KO ZRVS Bircna vas šteje dvajset rezervnih vojaških starešin in trindvajset drugih članov. Njen predsednik je Tone Junc.

a) ZRVS je družbena organizacija

Zveza rezervnih vojaških starešin je družbena organizacija, ki združuje in povezuje tiste osebe, ki so si pridobili vojaške čine v OS SFRJ in niso aktivne vojaške osebe. Člani so rezervni vojaški starešine (RVS), ki so po zakonu obvezni delovati v okviru te organizacije in posamezniki, ki v okoljih opravljajo pomembnejše naloge in funkcije na področju SLO in DZ. Osnovni namen organiziranega delovanja te organizacije je stalno izpopolnjevanje znanja in veščin RVS ter aktivno sodelovanje v obrambnih pripravah dejavnikov SLO in DZ.

Organiziranost in delovanje določa statut po načelih demokratičnega centralizma od zvezne, republiške, občinske konference do osnovnih organizacij po KS. Organizacija ZRVS je kolektivna članica SZDL.

Krajevna organizacija ZRVS Bircna vas — danes

Krajevna organizacija šteje:

— višjih oficirjev	1
— oficirjev	8
— ml. oficirjev	11
— drugih članov	23

Od tega so razporejeni v:

— višje poveljstvo	2
— v četo	2
— v nižje enote	12
— brez razporeda	27

Aktivnost v organih in organizacijah KS nosi preko 60% članov.

b) Izhodišče delovanja KO ZRVS

Pri letnem načrtovanju aktivnosti izhajamo iz konkretnih potreb in možnosti in da zagotavljamo:

1. Kontinuirano usposobljenost posebno mlajših starešin za mirnodobne in tudi vojne funkcije ter za vključevanje v obrambno usposabljanje drugih sestavin SLO in DS v KS, mladine in prebivalcev.

2. Usklajen program z občinsko konferenco ZRVS, sosednjimi KO ZRVS, dejavniki SLO in DS v KS ter da je verificiran od organov v KS in sprejet na letni konferenci KO ZRVS Bircna vas.

Pri načrtovanju upoštevamo 2 osnovni usmeritvi:

1. Interno izpopolnjevanje znanja in veščin članov skozi izbrane vsebine:

- idejnopolitičnega izobraževanja
- splošno vojaškega usposabljanja
- vojaško strokovnega usposabljanja
- obrambno zaščitnega delovanja

2. Enkratno delovanje organizacije za potrebe drugih v KS in širše:

- sodelovanje pri oblikovanju načrtov sestavin SLO za delovanje v SLOV
- vključevanje načrtov v nekatere akcije širšega pomena
- organizacija, priprava in izvedba manifestacij v KS ob praznikih

- popularizacija organizacije med mladinci
- priprava in udeležba ekip za razna tekmovanja
- informativno propagandna dejavnost
- organizacija srečanja 6 KOZRS
- tesno sodelovanje s sosednjimi KO in OK ZRVS ob priložnostnih akcijah.

Aktivnosti, ki jih v programu ne beležimo so akcije, ki jih izvaja manjše število članov ali pa sodijo v organizacijo in področje dela drugih. Osnovni program je v 1987. letu zajemal 28 ur, v 1988. pa 42 ur aktivnosti. Realizacija kaže, da smo načrtovano vsa leta presegle tudi zaradi stalne pripravljenosti in mobilnosti članov.

c) Načrtno, sistematično in organizirano

Da bi bile aktivnosti izvajane strokovno in med člani dosegle postavljene cilje — smotro, pristopamo vsaki akciji načrtno, sistematično in organizirano ter spremljamo učinke. Naše teoretične oblike so dobro obiskane, na praktične oblike pa vabimo tudi nečlane posebno mladino in smo z odzivom zadovoljni. Posameznih oblik se udeleži tudi preko 100% nečlanov.

Da dejavnosti dobro potekajo se imamo zahvaliti posameznim entuzijastom, terenu in tudi razumevanju odgovornih v KS in OK ZRVS. Uredili smo si dokumentacijo za varno izvajanje streljanj v rajonu Klešnik. Izurili smo organe strelišča. Zavarovanje izvajajo pripadniki narodne

Ekipe ZRVS iz krajevne skupnosti Bircna vas je vedno uspešna, kar je dokaz tudi na tej fotografiji

zaščite, sanitetno ekipo pa zagotavlja civilna zaščita KS. Organi notranjih rezerv, ki so si ogledali naša streljanja so pohvalili strokovni pristop in skrb za varnost udeležencev. V šoli smo si pridobili ugled, zato nam zaupajo pripravo obrambnih dni, strelske krožke, kurirčkove pošte, občasne propagandne nastope v razredu. KK SZDL nam zaupa organizacijo skupnih manifestacij, Komite za SLO in DS nas vključuje v izdelavo in ažuriranje obrambnih načrtov KS, sodelujemo pri usposabljanju narodne zaščite, obrambnega usposabljanja prebivalstva in še bi lahko naštevali. Junija 1988 smo imeli čast organizirati pos-

Predsednik naše ZRVS na slavnosti 21. decembra prejema zastavico iz rok predsednika OK ZRVS tovariša Bradice

vetovanje vseh predsednikov KO ZRVS naše občine v Padežu, ki so se ga udeležili med drugim tudi general Hren, sekretar republiške konference ZRVS, predstavniki iz občine in drugi.

č) Priznanja kot posledica aktivnosti

V preteklosti je organizacija ZRVS delovala bolj za sebe, za potrebe svojega članstva, danes pa presega ozkost in je prisotna preko svojih članov v vsem življenju in delu v KS. Ne moremo mimo tradicije, ki je v tem okolju pustila globoke brazde v zavesti članov in posebno vodstev organizacije. V preteklosti je KO ZRVS večkrat prejela priznanje širše družbe. Priznanja v tem mandatu so tudi plod nadaljevanja aktivnosti prejšnjih generacij. Dvakrat zapored je bila naša organizacija prva v občini, 1986. leta pa je prejela tudi republiško priznanje. Veliko posameznikov pa je v preteklosti prejelo pohvale in odličje ZRVS.

Na letošnji svečanosti ob dnevu JLA so podelili priznanja tudi našim krajanom. Občinska priznanja ZRVS so prejeli: Ilar Marjan ml., Alojz Muhič in Brane Jenič.

Zastavico OK ZRVS Novo mesto pa je dobila naša organizacija ZRVS kot najaktivnejša v novomeški občini.

Dobitnikom priznanj čestitamo in želimo še veliko delovnih uspehov!

Da bi pri nadaljnjem delu zadržali obseg aktivnosti in krepili kakovost, moramo več poudarka nameniti sistematičnemu spremljanju potreb članstva, več splošnovojaškega usposabljanja, vojaškostrokovno pa prilagoditi:

- vojaškoevidenčni specialnosti
- činu in položaju
- predznanju.

Navzven pa bo organizacija in nje člani nadaljevala z začrtanimi aktivnostmi.

Bogdan Mali in
Tone Junc

Iz korenin, sekvoja raste...

Lojze Muhič

Izbiramo med koreninami. Izbira je toliko lažja, če so vidne in nam omogočajo presojo njihove moči. Med vsemi, napolnjenimi z različno stopnjo energije, moramo najti najmočnejšo. In mi smo jo našli. Lojze, je zapisano v njenem imenu. Naš predsednik je korenina vseh naših korenin...

Lepo je imeti takšno zadolžitev. Pogovarjati se s predsednikom. Za glasilo. In hkrati neprijetno. Ko sem odpirala vrata njegovega doma, sem se nehote zdrznila: Koliko jih je bilo že pred mano? Danes...

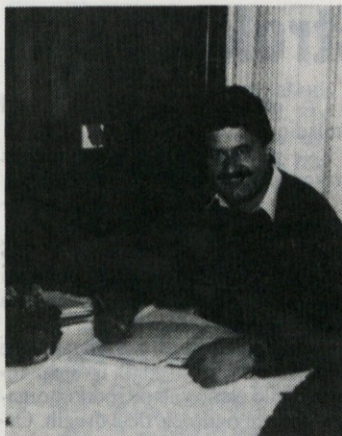
Lojze sedi v kuhinji, obdan z neštetimi papirji. Moji opazki glede neštetih obiskov, se le nasmehne. To je njegov vsakdan. Ljudje, obiski, pogovori, dogovori, usklajevanja... Zmotila sem ga sredi delovne vne. Načrtovanju krajevnega boja iz nezavestnosti, kot pravi sam. Čisto nič ni nejevoljen. Preprosto si vzame čas in ti prisluhne. Navadno le z besedo: Povej. Da je prezaposlen, da ne utegne, da ne pozna vsaj delne rešitve problema, ne, tega Lojze ne zna reči. Vstane, skuha kavo, pokliče ženo, pozdravi hčerko in že je spet pri krajevni problematiki. Oče, mož, predsednik krajevne skupnosti. Dan pa ima le štiriindvajset ur. Toliko sem uvidevna, da mu skušam s tem pogovorom vzeti kar najmanj njegovega časa. Le eno samo vprašanje sem mu zastavila: **BITI PREDSEDNIK KRAJEVNE SKUPNOSTI.** In dodala: **DELAVEN.**

Lojze se zasmeje in za trenutek utihne. Pogled mu ostane med številskimi na papirju. »Svoje funkcije nisem sprejel le zato, ker jo nekdo pač mora sprejeti. Sprejel sem jo s polno zavestjo in odgovornostjo. Kot krajan me je že dolgo časa bolelo, da je naša krajevna skupnost, na samem obrobju novomeške metropole, ena najmanj razvitih. Ker so me ljudje izbrali za svojega »vodjo«, sem se odločil za »boj«. Skupaj z njimi. Odločil sem se delati, delati in žrtvovati. Moja je skrb za izvajanje vseh planiranih nalog, vseh finančnih zadev, kontrola vseh programov, kontrola določenih del in izvedbe le-teh,« pravi Lojze.

Dela je ogromno. Sestankoy sploh omenil ni. Saj ni potrebno. Če se v naši krajevni skupnosti kaj dogaja, potem je vsem jasno — **LOJZE** bo zraven. Če se pogovarjamo o telefonu, ko izbiramo datum za proslavo, ko načrtujemo vsebino glasila, ko teče beseda o novoletni obdaritvi otrok, ko »vlečemo« telefonski »kabel«, ko proslavljamo krajevne pridobitve — Lojze je vedno zraven. S svojim nasmehom, toplo človeško besedo, z vmesnim predlogom, s tovariškim mnenjem. On živi v krajevni skupnosti, zanjo, ob njej. Izbrali smo pravega človeka.

Če ga vprašam, kaj bi rad posebno poudaril, reče: »Krajan, zaupajte nam, zaupajte našim akcijam. In sodelujte z nami. Le s skupnimi močmi, odreknanji in prizadevanji bomo dosegli naše cilje!«

Govori. To bomo uredili, ono bomo naredili... Telefone bomo v kratkem priključili, asfaltno politje bo v kratkem končano, obnovili bomo celotno napeljavno električne energije, pripravljamo se na izgradnjo vodovodnega omrežja... Vesel je, ker so v svetu prizadevni krajan, ki pogojuje

jo njegovo uspešno delo. Tudi najožji sodelavci v KS so zelo zanesljivi.

Načrtov mu ne zmanjka. O teh bo pisal sam. Jaz sem imela nalogo, da v pogovoru odkrijem poleg predsedniške tudi njegovo človeško noto. In predvsem to.

Lojze je človek, poln vitalnosti in energije. Zagnanosti mu ne zmanjka. Kljub nekaterim posameznikom, ki so mu želeli zaustaviti korak...

Uspešen predsednik je. V čem je ključ njegovega uspeha? Nekdo je dejal, da ne glede na to, kaj smatramo za uspeh v življenju, je najvažnejši naš odnos do okolja. Lojzev je občudovanja vreden. Človek, ki nekoga vodi, mora znati temu prisluhiti. In Lojze zna. Starostniku, pionirčku, mladincem, povprečnemu krajanu. Z vsakim izmed njih želi oblikovati skupne misli in ideje. Skrivnost uspeha je tudi v zaupanju in močni volji. V velikem žrtvovanju. Pri telefonu, pri asfaltiranju, pri elektrifikaciji, Lojze pušča samega sebe. Podarja sebe, za veselje drugih. Za danes, za jutri, za bodočnost.

Razumevajoči družini nemalokrat »vzame« skupne trenutke, da jih podari našim skupnim problemom. Uporen je. Brez upornih ni napredka. Ustvaril si je avtoriteto, na kateri mi gradimo svoj lepši jutri. Z največjimi črkami bo njegovo ime zapisano v zgodovini našega kraja. Naj bo dovolj besed. Lojzeva dejanja govore veliko glasneje...

Pogovarjala se je
Vida

Novoletne vrtnice

So trenutki, ki se nikoli več ne povrnejo. Vsaka novoletna noč pride le enkrat. Polepšajmo njeno čarobnost tudi z novoletnimi vrtnicami.

Za testo, ki ga damo pol ure počivat, potrebujemo: 30 dag moka, 3 rumenjake, 15 dag margarine, 3 žlice mleka, 3 žlice sladkorja in 1 dag kvasa. Na razvaljano testo namažemo nadev (trd sneg treh beljakov, 30 dag sladkorja in 24 dag zmletih orehov) nato ga zvijemo v »rolo« in narežemo na rezine. Rezine na enem koncu stisnemo skupaj in stisnjeni del položimo na pekač. Spečemo.

Posladkajte se in nazdravite! Novim časom, novim željam, novim upanjem. Naj sladke vrtnice vnesejo delček veselja v nov začetek...

Za razliko: ni razlike

Črto naj bi potegnili. Pod letom, ki se izteka. Vsak zase in vsi skupaj. Je bilo slabo? Tako spet ne, da ne bi moglo biti še slabše. Če je bilo dobro spet ne toliko, da ne bi moglo biti boljše. So trenutki, ko gre vse narobe. Ne pustimo se vznemirjati: minejo. Vse ima svoj konec.

Doma bi težko ocenjevala. Letošnje leto. V vsej svoji kulturni zavednosti se odločim za udeležbo na proslavi. Daleč je iz Podljudna... A korak po novo asfaltirani cesti je veliko lažji. Ponosna stopam po temni preprogi. Ponosna za nekoga drugega. In v imenu vseh njih, ki so se trudili...

Na Tunelu skušam preveriti tisti prometni znak. Če je revež že splezal na svoj drog... Noč je že razprla svoja krila, ničesar nisem dotipala. Ni ti droga ne. Stopim naprej in nekako čudno »skljocne« pod nogami. Blato. O, Ančka, kam si zagazila! Pa na proslavo greš! Iz doline pronica žarek svetlobe. Opazim senco nekoga. Zasluti me v tisti temni in ogovori. Znanec iz mladih let. Osramočena zaradi svoje radevednosti stojim tam, sredi blata. Znanec je razumevajoč. Le nasmehne se. Čisto prav, da si se znašla tu, boš vsaj videla, da se pri nas stvari premikajo. Tudi jaz sem se premaknila. Na osušeni del asfalta. Malo sem šla predaleč in nekaj me je oplazlo po nogah. Spet obstanem. Znanec mi razloži, naj se te »zadeve« nikar ne bojim. Kabel je, telefonski kabel. V soboto so ga potegnili do tu. Naprej pa prihodnjič. Tako daleč sem že! Samo še štiri kilometre! Samo še malo. In imeli ga bomo. Telefon. Znanec me povabi na sprehod po tisti »blatni« cesti. Razlaga mi, da pripravljajo cesto za asfaltiranje. Od Petelinca do Tunela. Ne dajo se Podljudbenčanom. Tudi oni želijo v korak s časom.

Zavijeva po gozdni poti. Kam zdaj? To ni navadna gozdna pot, Ančka, me opomni znanec. Podrgni s škornjem po tleh! Čutiš? Vse je pripravljeno za asfaltiranje. Tudi Rakovnik in Rajnušče stopata v lepo bodočnost. Z nekom, ki so ga izbrali...

Neverjetno, koliko življenja je podarjenega tem krajem v enem samem letu! Z Rakovnika nadaljujeva pot proti Lakovnicam. Posodobitev elektrifikacijskega omrežja. Delo človeških rok pušča sledove.

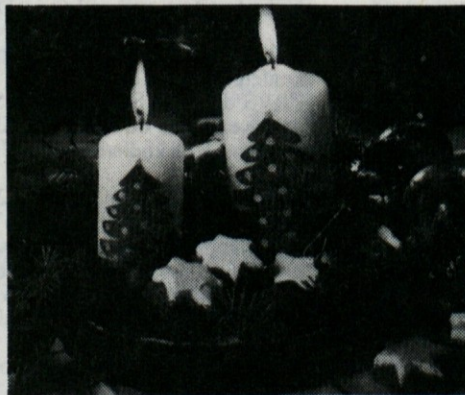
Tudi do cerkvice stopiva. Človek ne more verjeti. Poleg telefona, posodobitve cestišč in elektrifikacije, so začeli tudi z akcijami pri izgradnji pokopališča.

Vsemu, kar sem videla, sploh ne morem verjeti. Proslava mine kot v transu...

Ob vrnitvi domov se kar sesedem za mizo. Pogled mi obstane ob vratih. Deset centimetrov notranjega telefonskega kabla, ki gleda iz stene, me prepriča, da je vse moje videnje resnično. Je torej resnično možno doživeti in preživeti tako leto? Leto 1988? V naši krajevni skupnosti? Analiziram izrečene znančeve stavke. Besedo za besedo. Imamo odlično vodstvo. Predsednika, podpredsednika in vse ostale... Izgorevajo za naše cilje... Kar sem živ, še nisem toliko »prekopal« za to krajevno skupnost kot letos. To je uspeh. Nas vseh. Gledati kam greš, ne od kod prihajaš... Pod črto zapišem najlepšo oceno. Ob njej pa »vic«, ki mi ga je ob slovesu povedal sogovornik. Takole je dejal: »A ti veš, kakšna je razlika med telefonom in našim krajevnim vodstvom?... Nobena. Na oba smo dolgo let čakali...«

Vaša Ančka

»ŠUM SEKVOJ« izdaja svet krajevne skupnosti BIRČNA VAS, ureja uredniški odbor: Vida Rataj (odg. urednik), Srečo Petric (teh. urednik), Pavel Golob, Marija Hrastar, Franc Bartolj, Boris Zajc, Naslov uredništva: Birčna vas 1, Novo mesto. Grafična priprava Tudi, TOZD Grafika,

Srečno in uspešno 1989
vam želi UREDNIŠTVO

FOTOGRAFIJE za četrto številko glasila so prispevali: Srečo Petric, Toné Jakše, Mirko Hutevc in Vida. Tipkala je (tako kot vedno) Marjana Jakše.